

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.433/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: Oláh Tamás)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Lajos Károly kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.857/2025/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 54.000 (ötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete helység2, helység3; a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete az előbbieken túl további öt településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísérorőri, csapatszolgálati és rendezvénybiztosítást] szolgálati feladatokat – ellentételezés nélkül – rendszeresen ellátott, amire tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védirat

[2] A felperes a keresetében az alperest – a perbeli időszak mindösszesen 28 többletfeladat-ellátással érintett hónapjára – 1.082.200 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, mely szolgálatteljesítése ideje jelentős részét tette ki, figyelembe véve azt is, hogy a megelőző – szintén megbízási díj megfizetése iránti, peresített – időszakhoz képest a többletfeladatai jelentősen megnövekedtek.

[3] Az alperes a védiratában vitatva a követelés jogalapját – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest – késedelmi kamattal növelt – 1.082.200 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (3) és (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, 163. § (5) bekezdésére, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjára és 24. § (1) bekezdésére, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 6. § (1) bekezdés b) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015.

(XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 22., 25., 26. és 44. pontjaira alapította.

[5] Rögzítette, hogy a felek a tényállást; a feladatellátás jellegét, a csatolt kimutatás adattartalmát; valamint azt aényt, hogy a járőri, járőrparancsnoki és kísérőri feladatok – a körzeti megbízotti beosztástól eltérő – külön beosztást képeznek, nem vitatták. Az irányadó bírói gyakorlatra (Kf.II.39.247/2020/4., Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.625/2012/4.) utalással rögzítette, a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A körzeti megbízott felperes működési körzetéből történő elvonása csak a KMB Szabályzat 21. pontja alapján – eseti jelleggel – lett volna lehetséges, melyhez képest elvonására rendszeresen került sor. A felperes beosztásához nem tartozó feladatok díjazás nélküli ellátását nem alapozta meg a különleges jogrend és az Rtv.-ből fakadó általános intézkedési kötelezettség sem. Az általa rendszeresen ellátott járőri szolgálatteljesítések az igényét megalapozták. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításai a fenti jogértelmezésen nem változtattak, egy ellenkező megközelítés a Hszt., a 30/2015. BM rendelet és a Jat. előírásaival is ellentétes lenne. A 2023. február 1. napját – a Hszt. 71. §-ának módosítását – követő perbeli időszak vonatkozásában a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a jelentős többletmunka, mint új fogalmi elem szintén megvalósult; a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának normaszövege pedig nem rontja le a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[6] A megbízási díj kért összegét nem tartotta eltúlzottnak, mert a rendszeres többletfeladat-ellátás és a jelentős többletmunka aggálytalanul megállapítható volt, mivel a felperes körzeti megbízotti feladatai a perbeli időszakban háttérbe szorultak, továbbá többletfeladatként egyidejűleg több, különböző beosztáshoz tartozó feladatot is teljesített.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében – a megbízási díjra való jogosultság jogalapját és összegszerűségét egyaránt vitatva – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak megváltoztatásával a megbízási díj mértékének a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékére történő leszállítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1), (4), (5) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletét jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok alkalmazásával téves következtetés alapján állapította meg, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó, más munkakörökhöz kapcsolódó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult. Érvelését arra alapította, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében a szolgálati beosztások megnevezése található csupán, azok tartalmára vonatkozóan semmilyen norma nem rögzít követelményeket. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon értelmezte a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját a felperes keresetének a 2023. február 1. napjától kezdődő időszakra vonatkozó elbírálása során. Tévesen állapította meg, hogy az nincs összefüggésben

a Hszt. 71. §-ában meghatározott megbízás rendelkezéseivel és az ellentételezés nem feleltethető meg a megbízási díjnak. 2023. február 1. napjától a megbízási díj együttes feltételeivé vált a többletmunka és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli feladatellátás, amely a felperes vonatkozásában nem áll fenn.

[8] A másodlagos fellebbezési kérelme körében kifejtette, hogy a megbízási díj megállapításánál fő szempont a végzett feladattal való arányosság. Az elsőfokú bíróság a megbízási díj 100%-os mértékének ítéleti megállapításával megsértette a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdését, valamint a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését, okszerű mérlegelés esetén a megbízási díj a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében lett volna megállapítható. Érvelése alátámasztásaként hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.507/2015/4., Mfv.II.10.267/2015., valamint Kf.III.39.019/2021/5. számú döntéseire.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, és az ügy érdemére kiható új körülményt sem adott elő. A megbízási díj mértékével összefüggésben a komoly többletteleherre, a különböző típusú feladatok ellátására és az időben is jelentős mértékű többletfeladat-ellátásra hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[12] A törvényszék helyesen észlelte, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-jei hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott, melyre figyelemmel ezen időszakokat külön vizsgálta.

[13] Az elsőfokú bíróság az eljárása során okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – szolgálati feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített,

egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[14] A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása, különbözősége körében – még a KMB Szabályzat és a Hszt. korábbi szövege alapján kidolgozott – bírói joggyakorlattal, annak változatlan alkalmazhatóságával egyetértett (Kúria Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.). A Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, hiszen az a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne, vagyis a korábbi következetes jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem változtatott (ld. többek között Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.096/2025/4.). Az alperes által nem vitatott feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal teljesített többletfeladatokat, főként járőrszolgálatot. E körben pedig továbbra is érvényes, hogy amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelése, miszerint a közrendvédelmi járőrszolgálat olyan szolgálati forma, amely több szolgálati beosztásnak – így a körzeti megbízotti beosztásnak – is részét képezi, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. Egyrészt a KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BM rendelet alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak.

[17] Az alperes által nem vitatott feladatkimutatásból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, minden hónapban végzett többletvegyenységet. A többletfeladatok e gyakorisága azok jelentős mértékét, az alperes

által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját a második perbeli időszakra nézve nem döntötte meg. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] kiüresedne, így a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, az a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel együtt értékelendő.

[18] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a teljes kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, amely megalapozza a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjat.

[19] Az alperes fellebbezésében kérte a megbízási díj összegének az illetményalap 50%-os mértékére történő mérséklését. Az ítéltábla ezzel összefüggésben rámutat, hogy a megbízási díj összecszerúsége tekintetében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntését támadta, azonban elmulasztotta megjelölni az ehhez a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja által megkövetelt eljárási jogszabálysértést; sőt e tekintetben határozott fellebbezési kérelmet sem fogalmazott meg. E mulasztás következtében az ítéltábla felülbírálati jogköre kizárólag arra terjedhetett ki, hogy az elsőfokú bíróság a díj összegének megállapítása során megsértette-e az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezéseket: a Hszt. 71. § (5) bekezdését, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdését, valamint a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését. A fellebbezés azonban e körben sem volt megalapozott, miután nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályhely megsértését miként és milyen oksági összefüggés mentén támasztják alá. Az ítéltábla rögzíti, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásának ténye – és 2023. február 1. napjától kezdődően annak Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti nem eseti jellegű jelentős mértéke – önmagában, a törvény erejénél fogva (ex lege) megalapozza a megbízási díjra való jogosultságot, legalább annak törvényben rögzített minimumösszegében. A díj konkrét mértékének meghatározása – a törvényi keretek között – az irányadó ítélkezési gyakorlat (Kf.VII.37.780/2020/5.) szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozik, amelyet a bíróság csak a mérlegelés jogszerűségének szempontjából vizsgálhat felül.

[20] Miután az alperes a megbízási díj összegét nem állapította meg és nem fizette meg a peres eljárást megelőzően, annak mértékéről a bíróság volt jogosult mérlegelési jogkörében dönteni. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában meghatározott díjjal a mérlegelés törvényi kereteit nem lépte túl és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket sem sértette meg, hangsúlyosan vette figyelembe a többletterhelést és a felperes eredeti beosztása szerinti feladatai háttérbe szorulását. Az ítéleti mérlegelés vitatása esetén az alperesnek – a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett – a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésével összhangban álló konkrét tényekkel és érvekkel kellett volna alátámasztania, hogy az összecszerúség megállapítása milyen okból jogellenes. E körben ki kellett volna munkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, és melyek azok a figyelmen kívül hagyott körülmények, amelyek más összecszerúségi

eredményre vezettek volna. Az alperes érvelése téves, amely szerint az ellátott többletfeladatok nem jelentettek tényleges többletterhelést. A többletfeladat-ellátás rendszeres jellege és a körzeti megbízotti alapfeladatok beosztásba nem tartozó egyéb feladatokkal együtt történő változatlan ellátása nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő. A jogalkotó a megbízási díjat a beosztásba nem tartozó többletfeladat ellátásához, nem pedig a többletteher felmerüléséhez köti; ennek megfelelően a juttatásra az a személy válik jogosulttá, aki a munkakörén kívüli feladatot ellátja.

[21] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg a felperes által kért összegben.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott 86.576 forint összegű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 18.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Zakócs Ildikó s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró